

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 272.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058804208/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Bibelske Prædikener

iblandt os, som beskikkede sit Hjerte til at frygte Gud og holde Hans Bud, uden at han og stundom har annammet Skrifternes Trøst og følt dens Kraft; men alligevel er det vist, at selv de, som frygte Herren, langt sjældnere nu end fordum hentye til Hans Ord, at dets kraftige Trøst nu kun sjældn saaledes stærker, opfylder, opliver, opluer et Hjerte, som Ordet vidner om sig selv, at det kan og skal, ja, som vi grandgivelig see paa Fædrenes Tale og Vandel og Idræt, at det fordum har stærket og muntret og varmet. Ordets Skyld kan det dog ikke være, det maa være vores, og vist bør det da vel betænkes:

Hvorledes Skriften maa annattmes og bruges,
naar vi skal annamme dens fulde, rige
og kraftige Trøst?

Herom vil jeg da, ved den Hellige Aands naadefulde Bistand, endnu kortelig tale.

Visselig kan Sandheden om, hvordan Skriften skal annattmes, og hvorledes den skal bruges, ligesom al Sandhed, indsluttes i heel faa og eenfoldige Ord, thi den skal annattmes som et Guds Ord, og den skal bruges som Lyset i det mørke Stæd, der ene kan lyse for os, indtil Dagen fremskinner, og Morgenstjernen oprinder i vore Hjerter. Det er ogsaa vist, at Enhver, som rettelig giver sig Gud i Vold, som giver Gud og Sandhed sit Hjerte heelt og udeelt, og udøser det idelig for Gud med al dets Bekymring og Sorg i ydmygelig Bøn, han behøver ikke at undervises ved menneskelig Tale om Skriftens Brug; thi han haver en Salvelse af den Hellige og veed alle Ting, som høre til Liv og Gudfrygtighed; for det eenfoldige Øie er Alting lyst, hvo som er af Gud, hører Guds Ord og kiender det, og elsker det saa inderlig, at det er hans Glæde og Lyst at lytte dertil, og opbygges deraf til en levende Steen i Guds hellige Tempel. Ikkedestomindre er det vist, at vi alle, saalænge vi ere i dette Paulun, trænge til at paamindes, formanens og bestørkes i den nærværende Sandhed ved broderlig Tale; det er ogsaa vist, at en Sandhed, som alle Gudfrygtige føle, kan være saa omtaaget af Løgn, at ikkun Faa see og erkjende den, at kun faa vove at tro Deres Hjerters Vidnesbyrd. Saaledes er det med Sandheden om den Hellige Skrift, og det især, fordi det er saa med den Sandhed om Bønnen, som er Nøgelen til al Gudskundskab og Sandheds-erkjendelse. Disse Lærdomme ere i vore Dage blevne bespottede og forvanskede saare; de arrigste Vildfarelser ere med Dristighed og tit med Trædskhed forkyndte som uimodsigelig Sandhed, saa at mange, hvis Hjerter ei vare onde, ere blevne forførde